

[Udenrigsministeren]

like-minded countries, og da det blev oversat før, behøver jeg ikke at gøre det igen. Det må skyldes en manglende viden hos hr. Gert Petersen. Det er videreført helt normalt, og det sidste møde blev holdt i efteråret her i København, jeg kan ikke præcis huske dagen. Der er indkaldt til et nyt møde, som jeg ikke har datoen ved hånden for, men det arbejde går altså helt planmæssigt videre.

Så spurgte hr. Gert Petersen, hvad der ske te med de multinationale selskaber. Der er vedtaget et par forslag i Rådet, og der ligger en række forslag på Rådets bord. Men når de to ting er sagt, vil jeg sige som det tredje, at der i øvrigt ikke er foretaget nok, og det er også en af de ting, vi vil være opmærksomme på hvad der kan gøres ved.

Så kom hr. Gert Petersen med sin dagsorden, og jeg må sige, jeg synes, det er en hyggelig dagsorden. Jeg er imod den, fordi de ting, der er tale om her, er jo ting, der skal hjælpe på miljø og arbejderbeskyttelse, og det er ting, der skal afskaffe handelshindringer. Det er altså rigtige ting. Men når hr. Gert Petersen nu i sin kamp mod dette fællesmarked begyndte med sådan noget som tyske soldater ind i Danmark og tvangsopdragelse af danske børn. – nu overdriver jeg en lille smule, det ved jeg godt, og jeg siger det jo oven i købet selv, men sådan på det plan – og nu er endt i sylvetøjet og geleen, så synes jeg egentlig, det siger en lille smule om udviklingen i EF-modstanden fra hr. Gert Petersens side.

Hr. Ib Nørlund rallerede meget over, at vi har en meget hyggelig omgangstone, når vi mødes i kredsen af de ni, og var så imponeret over, at vi sådan kunne sige: davs Giscard, og jeg ved ikke, hvem det var han ellers sagde vi kunne sige davs til – jo, også Andreotti blev inddraget. Nu har jeg egentlig indtryk af, at de italienske kommunister i øjeblikket går og siger dav Andreotti, så det næsten er ved at blive en lille smule besværligt nede i Italien; det er endda muligt, de siger dav Andreotti så meget, at det ikke varer så forfærdelig længe, inden de sidder inden for døren, det ved jeg ikke, og jeg skal ikke blande mig i italiensk politik, men det er vistnok situationen dér.

Vi har et åbent EF, vi har et godt samarbejde indadtil, men vi har et meget åbent samarbejde udadtil, som hr. Ib Nørlund ved. Dette samarbejde omfatter også Comecon,

som vi også har indtryk af – ikke mindst fra de seneste måneders udvikling – er værdsat.

Jeg har selvfølgelig ikke sagt – netop ikke – at vi skulle føre samme økonomiske politik, og det vil man kunne se af mit manuskript. Jeg har ikke sagt, at økonomisk union og monetær union betød det. Jeg har netop sagt, vi ikke skal gøre det, det vil være forkert, fordi vi har forskellig baggrund, men vi skal koordinere den økonomiske politik, vi fører.

Så synes jeg nok, det er dristigt, når hr. Ib Nørlund vil antyde, at der bliver ledige arbejdere i stålindustrien i Danmark på grund af de ordninger, der er gennemført før jul. Jeg kan bedre forstå – selv om jeg ikke er enig – hr. Ib Christensens indvendinger om, at dette ikke lader det fulstændig frie marked herske, for det er jo rigtigt, det er en styret form for import. Men formålet med den og virkningen af den er jo netop at sørge for, at der ikke kommer helt urimelige virkninger på vore egne arbejdspladser – det gælder både stål og tekstil – og derfor er det altså det stik modsatte af det, hr. Ib Nørlund her gav udtryk for.

Hr. Niels Helveg Petersen gjorde nogle kritiske bemærkninger om socialfonden. Jeg er ikke så forfærdelig uenig. Når jeg anfører i teksten, at den er vokset, er det, fordi det er en af de ting, som jeg synes vi bør arbejde positivt for. Hr. Niels Helveg Petersen ved fra markedsudvalget her, at vi mange gange har sagt, vi ikke vil sætte os imod bevillingerne, men gerne vil have de voksende bevilinger ledsaget af en nok så fornuftig målsætning og administration; vi ser gerne en reorganisation af socialfonden.

Så blev der spurgt, om den analyse af støtteordningerne, jeg omtalte i forbindelse med mit svar til hr. Stetter, kunne være færdig, så den kunne få virkning i den danske periode. Det er jeg ikke sikker på, men det er jo sådan, at jo længere en ting varer, jo vigtigere er det da at få begyndt. Jeg håber, vi nogenlunde kan have et overblik i løbet af vores periode, men jeg ville ikke stå her og love, at vi både kan få analysen gennemført og nå virkelige resultater, men så har vi det at arbejde med under det kommende tyske formandskab, og det må også være en fordel.

Jeg forstår ikke helt hr. Niels Helveg Petersens skuffelse. Jeg hæftede mig godt ved – og det var jeg taknemmelig for – at eventyret